

POSTANOWIENIE

Dnia 4 marca 2005 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jan Górowski (przewodniczący)

SSN Józef Frąckowiak (sprawozdawca)

SSN Zbigniew Kwaśniewski

w sprawie z wniosku A. T.

przy uczestnictwie S. S., B. M., K. K., R. K., L. K., A. S., G. S., W. S., A. T. i B. P.

o stwierdzenie nabycia własności nieruchomości przez zasiedzenie, po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 4 marca 2005 r., zażalenia wnioskodawczynie na postanowienie Sądu Okręgowego w R. z dnia 19 października 2004 r., sygn. akt IV Ca (...),

odrzuca zażalenie.

Uzasadnienie

Postanowieniem z dnia 19 października 2004 r. Sąd Okręgowy w R. odmówił sporządzenia uzasadnienia do postanowienia tego sądu z dnia 6 października 2004 r. W postanowieniu z dnia 6 października tenże Sąd Okręgowy odrzucił zażalenie na postanowienie tego Sądu oddalające wniosek o przywrócenie terminu do złożenia odpisu kasacji. W zażaleniu skarżąca wnosi o uchylenie zaskarżonego postanowienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postanowienie Sądu II instancji odmawiające sporządzenia uzasadnienia postanowienia z dnia 6 października nie należy do postanowień, od których przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego. Zgodnie z art. 393¹⁸ § 1 i 2 k.p.c., obowiązującym w chwili wnoszenia zażalenia, do Sądu Najwyższego przysługiwało zażalenie tylko od postanowień sądu II instancji, kończących postępowanie w sprawie oraz od postanowień odrzucających kasację. Zaskarżone postanowienie nie należy zaś do tego

rodzaju postanowień. Na marginesie należy zwrócić uwagę, że również postanowienie Sądu Okręgowego w R. z dnia 6 października 2004 r. nie jest postanowieniem, od którego przysługuje zażalenie do Sądu Najwyższego, gdyż jak trafnie podkreśla Sąd Okręgowy, nie jest to postanowienie kończące postępowanie w sprawie.

Ustawodawca wprowadził w postępowaniu przed Sądem Najwyższym przymus sporządzania kasacji i zażalenia przez profesjonalnego pełnomocnika, aby strony mogły spełnić wysokie wymogi formalne, od których uzależniono rozpoznanie tych środków przez Sąd Najwyższy. W tej sytuacji, skoro Sąd Okręgowy w R. wezwał pełnomocnika wnioskodawczyni do uzupełnienia braków kasacji, a braki te nie zostały usunięte w terminie, zaś następnie ten Sąd nie znalazł podstaw do przywrócenia terminu do usunięcia tych braków, uznać należy, iż to sama strona poprzez zaniedbanie pełnomocnika, który ją reprezentuje pozbawiła się możliwości skorzystania z rozpoznania jej kasacji przez Sąd Najwyższy.

Mając na uwadze powyższe względy, Sąd Najwyższy na podstawie art. 373 k.p.c. w związku z art. 398²¹ k.p.c. i art. 394¹ § 3 k.p.c. oraz art. 3 ustawy z dnia 22 grudnia 2004 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego oraz ustawy - Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. z 2005 r. Nr 13, poz. 98), odrzucił zażalenie.